

R-822

*La queda.**Canço a una veu i piano.**Poesia de
Miguel i Fortea i Tanya**Música de
Francesc Tujó**118 Mars 1939*

No massa lent. Un poco turbato (♩. = 52)

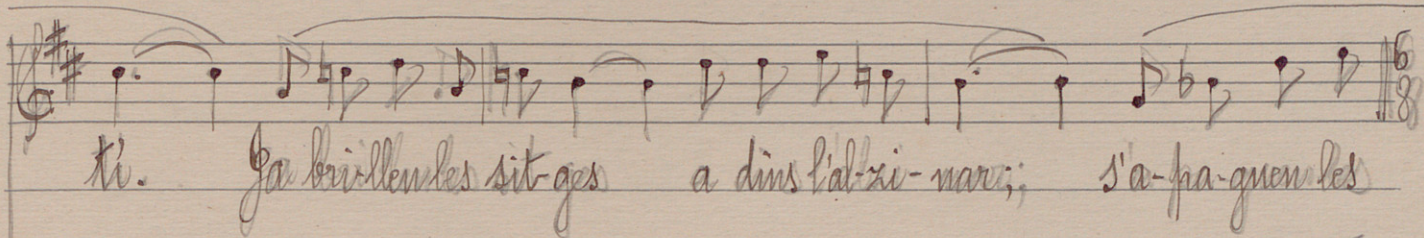
La bo-na nit d'o-na el seu toc fran-

En molt dolç

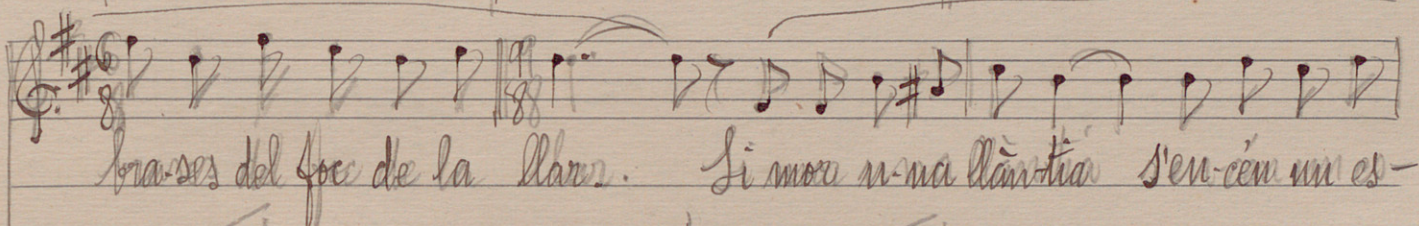
sat, que ja sent la llum i el sol s'ha col-gat. Del cel del cap-

ves-pre baixael se-re-ni; tot-hom en-tra a casa fins de mà al ma-

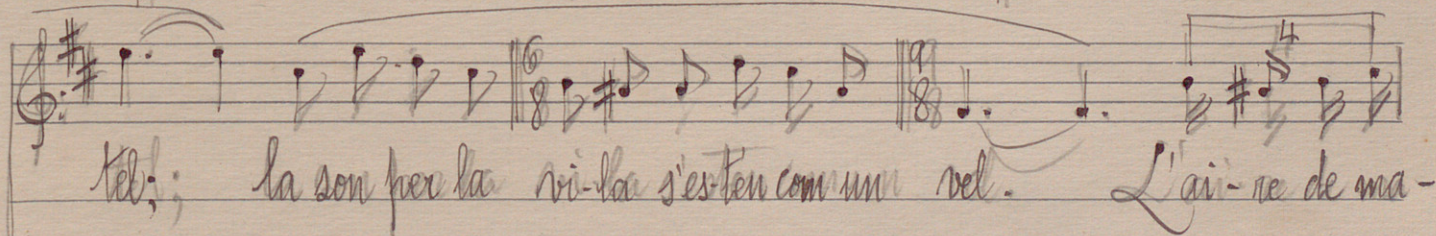
ti. Ja brillen les sit-ges a dins l'al-xi-nar;; s'a-pa-guen les

brases del foc de la llar. Si mor u-na llàn-tia s'en-cén un es-

tel;; la son per la vi-la s'es-ten com un vel. L'ai-re de ma-

rui-ma mares sent barte-gari; al toc de lla que-dra s'en-cal-ma la

maur. Les can-cons lu-mya-nel ja shan ex-tin-git; pi-ca-rols d'o-

ve-lles en-can-ten la nit. Si qual-cu ca-mi-na pel vell car-re-

no, ses pas-ses res-so-nen a dins la fos-cor. L'es-ti-ma-da

dè-nar l'a-déu al pro-mès; pe-rò l'a-mor retet - - - lla

amb el llum en-cès.

